

Καστελιώτικα Νέα

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΑΡ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ♦ ΑΡ. ΦΥΛ. 63 ΟΚΤ.-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1970 ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' Τιμή φύλ. Δρχ. 3

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 61 5ος ΟΡΟΦΟΣ

ΤΗΛ. 349-085 ΑΘΗΝΑΙ

TAX. ΤΟΜΕΥΣ 111

ΕΤΟΣ 8ον

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ

Ἡ τελευταία εἴδηση τοῦ προηγουμένου φύλλου τῆς ἐφημερίδος μας, ὅτι ἤδη στὸ χωριὸ μας δημιουργεῖται μιὰ σύγχρονος βιομηχανικὴ μονὰς κρέατος, ἐγένετο ὡς ἦτο ἐπόμενο ἀπὸ χαρὰ ὅλους καὶ ἐνεθάρρυνε τὶς ἐλπίδες, ὅτι μὲ τὸ παράδειγμα αὐτὸ καὶ σὲ συνέχεια μὲ βάση τὰ κοιτάσματα τοῦ βωξίτου καὶ τῆ δημιουργία τοῦ φράγματος, ἴσως νὰ γλυτώσῃ τὸ χωριὸ μας ἀπὸ τὸ ξερρίζωμά του καὶ ἀπὸ τὸν ὀλοκληρωτικὸ ἐξαφανισμό του στὸ ἀπώτερο μέλλον.

Εἶχε ἐπισημανθῆ ἀπὸ παλιότερα, ἀλλὰ καὶ πρόσφατα, ὅτι τὸ χωριὸ μας ὅπως σχεδὸν ὅλη ἡ ὑπαιθρος, ὑπέστη τὴν ἀφαίμαξη τῆς ἀστυφιλίας καὶ τῆς μεταναστεύσεως. Τὸ φαινόμενο αὐτό, φαινόμενο Πανελληνίου μετὰ τὸν Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο σὲ μᾶς εἶχε μεγαλύτερη ἔνταση, διότι ἡ παραγωγή τῶν καπνῶν καὶ ἡ νοητικὴ στάθμη τοῦ συνόλου τῶν Καστελιωτῶν ἔδωσε τὴν εὐκαιρία τῆς δημιουργίας ὑπερτριακοσίων ἐπισημόνων ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά κ' ἀπ' τὴν ἄλλη τὸ κίνητρο τῆς βελτιώσεως τῆς ζωῆς σὲ ὅλους σχεδὸν τοὺς νέους. Ἐδῶ βέβαια ὑπῆρξαν δύο λάθη ὁμαδικά, διότι δὲν πρέπει νὰ περιμένῃ κανεὶς πάντοτε ὅλα ἀπὸ τὸ Κράτος. Τὸ ἓνα λάθος ἀνήκει στοὺς γνῶστες καὶ στοὺς εἰδικούς ἀπὸ τοὺς Καστελιώτες, ποὺ φεύγοντας ἀπ' τὸ χωριὸ καὶ ἐπανδρώνοντας τὴν ἱεραρχία τῆς ἐπιστήμης ἢ τοῦ δημοσίου βίου ἢ τοῦ ἐμπορίου εἶναι σὰ «νὰ ἔρριξαν πέτρα πίσω», γιὰ τὸ μόνον δεσμὸ μὲ τὸ χωριὸ κράτησαν τὶς οἰκογενειακὲς σχέσεις μὲ τοὺς γέροντες γονεῖς, χωρὶς νὰ νοιαστοῦν — ὅσοι ἤξεραν καὶ μποροῦσαν — πὼς ἔπρεπε νὰ δώσουν κάτι περισσότερο ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ τους, δηλαδὴ νὰ φροντίσουν καὶ νὰ σταυροφηρήσουν στὴν ἀνάπτυξη τῶν δυνατοτήτων ἢ στὴν μελέτη τῆς ἀξιολογήσεως τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τοῦ τόπου μας.

Βέβαια δὲν ἔλειψαν οὔτε οἱ οικονομικὲς ἐνισχύσεις, οὔτε ἡ πρωτοπορία σὲ δωρεὰς ἀπὸ πολλούς, ἀναλόγως μὲ τὶς δυνατότητές τους. Ἄλλὰ ποῖος κάθησε σοβαρὰ νὰ μελετήσῃ καὶ ν' ἀσχοληθῆ — καὶ ἐδῶ ἀπευθυνόμαστε στοὺς τεχνικούς καὶ ἐ-

πιστήμονες — μὲ τὸ κατὰ πόσο οἱ πηγὲς αὐτὲς τοῦ πλούτου τοῦ χωριοῦ μας θὰ ἦταν δυνατόν νὰ βελτιώσουν τὶς συνθηκὲς ζωῆς του καὶ νὰ δώσουν σοβαρὴ ἀπασχόληση καὶ νὰ ἀναπτύξουν τὸ εἰσόδημα τῶν χωριανῶν μας; Ποιὸς κάθησε νὰ μελετήσῃ καὶ νὰ προτείνῃ τὴν βελτίωση, τὴν ἐπεξεργασία καὶ τὴν ἐμπορία τῶν καπνῶν, τὴν βελτίωση τῶν βοσκοτόπων καὶ τὴν ἀνάπτυξη μὲ σύγχρονους τρόπους τῆς κτηνοτροφίας, τὶς δυνατότητες δειροκαλλιέργειας, ἀμπελοργίας κλπ. τὴν ἐκμετάλλευση τῶν δασικῶν προϊόντων κλπ. Ἡ ποῖος κινούμενος ἀπὸ σύγχρονα κίνητρα μελέτησε ἐδαφολογικὰ τὸν τόπο μας ἢ ἀπὸ πλευρᾶς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεώς του ἢ ἐρεῦνησε τὶς δυνατότητες ἰδρύσεως συγχρόνων μεγάλων μονάδων σὲ συσχέτισμό μὲ τὰ πλούσια κοιτάσματα τοῦ βωξίτου;

Σποραδικὲς ἐνέργειες καὶ ἀπλῶς ἡ καλὴ θέληση μερικῶν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀπαλλάξῃ τὸ σύνολο ἀπὸ τὴν εὐθύνη.

Μιλᾶμε καὶ λέμε καὶ ὅλοι θέλουμε τὸ χωριὸ στὴ θέση του μὲ τοὺς ἀνθρώπους του, μὲ τὶς παραδόσεις του καὶ ὅλων οἱ καρδιὲς εἶναι ἐκεῖ. Πλὴν ὅμως σοβαρὴ μελέτη πάνου στὴ διατήρηση τὴν πλυθησιακὴ τοῦ χωριοῦ καὶ στὴν ἀνάπτυξή του δὲν ἔχει γίνῃ μέχρι στιγμῆς.

Ἐπὶ τοῦ ὅτι ἔχει καὶ ἀρχὴ καὶ μιὰ βάση, ποὺ εἶναι τὸ παρήγορο τρίπτυχο γιὰ τὸ μέλλον: Βωξίται — Φράγμα — Νέες Βιομηχανικὲς Μονάδες.

Ἄλλὰ ἐπαναλαμβάνουμε καὶ πάλι, πὼς αὐτὰ δὲν εἶναι ἀρκετά, καὶ χρειάζεται σοβαρότητα καὶ πρὸ πάντων λογιόμοδος καὶ ὑπευθυνότητα γιὰ τὴν ὀρθὴ λύση ἑνὸς τέτοιου μεγάλου προβλήματος.

Ἄς εὐχηθῶμε στὴν πρώτη Βιομηχανικὴ Μονάδα τοῦ τόπου μας τῶν ἀδελφῶν ΜΕΛΙΣΣΑΡΗ νὰ εἶναι καλότυχῃ καὶ κάθε προκοπὴ καὶ ἀπευθυνόμενοι πρὸς τοὺς Καστελιώτες τεχνικούς, τοὺς προοικονομοῦμε ὄχι μόνον ν' ἀκουστῆ ἢ γνῶμη ἀπὸ τὶς σπῆλες τῆς ἐφημερίδος μας, ἀλλὰ σὲ θετικὴ συμβολὴ μελετῶν γιὰ τὸ οἰκονομικὸ μέλλον τοῦ χωριοῦ μας.

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΤΡΥΓΟΣ

Σχεδὸν ἀπαρατήρητος πέρασε ἐφέτος ὁ τρύγος. Τώρα δὲ ἀμπελὶα ἔχουν ἀπομείνει — γιὰ τὴν σχεδὸν ὅλα ἔχουν ξερριζωθῆ — τρυγιούνται ἀπ' ὄσους ἀπομείναν στὸ χωριὸ μας. Ποῦ εἶναι κείνη ἡ παλιὰ κοσμοπλημύρα καὶ ὁ ἀναβρασμός; Ποῦ εἶναι οἱ προπαρασκευαστὲς τοῦ τρύγου οἱ μεγάλες μὲ τὶς τραπεζονιές, μὲ τὶς κάδες, μὲ τὸ στούμπο, μὲ τὶς γιδιές, μὲ τὸ ρούπωμα τῶν βαρελιῶν, μὲ τὶς ὄκνες, τὸ ξερετσίνωμα καὶ τὸ πλύσιμο, μὲ τὰ κοφίνια, μὲ τοὺς τρυγολόγους; Ποῦ εἶναι ἐκεῖνο τὸ κέφι τοῦ τρύγου μὲ τὰ τραγούδια, μὲ τὰ κουβαλήματα, μὲ τὸ λαχάνασμα τῆς σοδειᾶς.

Τρύγος — Θέρος — Πόλεμος.

Κάθε πέρσι καὶ καλύτερα. Καὶ ἐφέτος ὁ τρύγος πέρασε ἀπαρατήρητος. Κόπηκαν τὰ λίγα — πολλὰ σταφύλια, πατήθηκαν — γιὰ τὴν τῶρα δὲν κοπανιούνται στίς κάδες μὲ τὸν στούμπο — ἔβρασε ὁ λίγος — πολλὸς μούστος στίς τραπεζονιές καὶ μπῆκε στὰ βαρέλια μὲ τὸ ρετσίνι του. Καμπόσοι — καμπόσοι ρίχνουν καὶ φάρμακα τώρα στὰ βαρέλια, πράγματα ἀγνωστά παλιότερα. Ἄς εἶναι ὅμως καὶ ἐφέτος οἱ νοικοκυρὲς κόψαν πετιμέζι καὶ ἐτοιμάζονται γιὰ τὶς μουστοκουρκούτες. Ἄλλὰ οὔτε σταφύλια κρεματζέλες κρεμμούνται ὅπως παλιὰ γιὰ παρεκότερα, οὔτε ἀρμαθίζονται σοῦμπρες ἀπὸ καρβύδια, ποὺ νὰ βαφτίζονται μέσα στὴν κουκούτη καὶ νὰ κρεμμιούνται σουτζούκια στὸ νταβάνι. Ἄν πῆς γιὰ σταφλαρμιά; Καμπόσοι δὲν ξέρουν οὔτε τὴ λέξη. Ποῦ παλιὰ, ποῦ αὐτὰ ἦταν στὴν ἡμερησία διάταξη ὅλων τῶν σπιτιῶν. Κάτι καλὰ καὶ πάλι ποῦ ὑπάρχουν οἱ γερόντοι καὶ βαστοῦν λίγο — πολὺ ἀκόμα τὰ παλιανά. Σίγουρα μετὰ ἀπὸ τριάντα χρόνια θὰ ξεχασθῆ καὶ ἡ λέξη τρύγος.

Θ.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

ΔΩΡΕΑ ΔΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑΝ Κ.Λ.Π. ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Ὁ Καστελιώτης κ. Κωνσταντῖνος Δροσόπουλος, εἰς μνήμην τῶν γονέων του, τοῦ ἀδελφοῦ του στρατηγοῦ Δροσου Δροσοπούλου καὶ λοιπῶν θανόντων ἀδελφῶν του, ἐδώρησε, τὴν 21.8.1970, εἰς τὴν Κοινότητα Καστελλίου ἐν οἴκῳ πεδον κεντρικόν, εἰς τὴν ὁδὸν Δωριέων, μ.τ. 1640, ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ γίνῃ πλατεία τῆς Κοινότητος καὶ ὀνομασθῆ αὕτη «ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΔΡΟΣΟΥ ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ» καὶ στηθῆ ἐν αὐτῇ ἡ προτομή του, δαπάνη τοῦ δωρητοῦ.

Ἐπίσης νὰ κτισθῶσιν εἰς τὴν Πλατείαν τὸ κτίριον τῆς Κοινότητος Καστελλίου, ἢ τὸι τὰ Γραφεῖα αὐτῆς μὲ αἶθουσαν

Κωνσταντῖνος Δροσόπουλος

ἀγαλέξεων καὶ βιβλιοθήκην, συνεχόμενως δὲ θὰ κτισθῆ ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΙΑΤΡΕΙΟΝ, μὲ ἀνάλογα δωμάτια, ὅπου θὰ κατοικῆ ὁ ἐκάστοτε ἰατρός μὲτὰ τῆς οἰκογενείας του, ὡς καὶ ἀνάλογος αἶθουσα διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀσθενῶν, ὡς καὶ τὴν θούλησιν τῆς, νὰ κτίσῃ καὶ ἕτερα κοινωφελῆ κτίρια.

Τὰ ὡς ἀνωτέρω κτίρια τοῦ Κοινοτικῶν Καταστήματος καὶ τοῦ Ἰατρείου θὰ γίνων μερίμνη τῆς Κοινότητος, παρὰ τῶν μηχανικῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Νομαρχίας Φωκίδος, παρ' ἧς καὶ θὰ ἐγκριθοῦν. Μετὰ τὸν ἐγκριθισμένον προϋπολογισμόν τῶν ἀναφερομένων κτιρίων, ὁ δωρητὴς θὰ δώσῃ ἀνάλογον χρηματικὴν δωρεὰν εἰς τὴν Κοινότητα. Κατὰ τὴν γνώμην εἰδικῶν, ἢ ἀνέγνωσις καὶ ἀποπεράτωσις τῶν κτιρίων τούτων, θὰ στοιχίσῃ

χρηματικὸν ποσὸν ἄνω τῶν τετρακοσίων χιλιάδων (400.000) δραχμῶν, καὶ περὶ τὰς 1500 λίρας δαπάνην ἀναλαμβάνει ὁ δωρητὴς.

Ἡ δωρεὰ αὕτη ἐγένετο ἀποδεκτὴ παρὰ τῆς Κοινότητος Καστελλίου καὶ ἐνεκρίθη παρὰ τῆς ἀρμοδίας Νομαρχίας. Ἀναμένεται ἡ κατάρτισις καὶ ἐγκρισίς τῶν σχετικῶν μελετῶν καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν διὰ τὴν ὀλοκληρωθῆ τὸ ἔργον τοῦ δωρητοῦ.

Ἡ τοιαύτη πράξις τοῦ δωρητοῦ εἶναι πράγματι ἀξία παντὸς ἐπαίνου, δι' ὃ καὶ ἀπεστάλησαν αὐτῷ συγχαρητήρια ἔγγραφα, ὡς κάτωθι:

α) Τοῦ Προεδρικοῦ Συλλόγου «Τὰ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ» (Τηλ)κῶς)

Κων)νον Δροσόπουλον

Καστέλλια
Γραβιάς

Δι' ἐξαίρετου σημασίας εὐ-
—Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

Νέοι φοιτηταί

Ἡ ἐφημερίδα μας εὐρίσκειται εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ παρουσιάσῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστους τῆς, τοὺς ἐπιτυχόντας ἐφέτος εἰς τὰς Πανεπιστημιακὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις, τελειοφοίτους διαφόρων Γυμνασίων καταγεμῆνους ἐκ τοῦ χωριοῦ μας.

1. Παντελῆς Χαντζηγιάννου, εἰς ὀδοντιατρικὴν.
2. Ζέττα Ἡλία Κυριαζῆ, εἰς Νομικὴν.
3. Παναγιώτα Ἀποστ. Χαλατσά, εἰς Φιλολογίαν.
4. Δημ. Ἡλία Βέλλιος, εἰς Μαθηματικὴν.

Τὰ Κ.Ν. διαβιβάζουν εἰς αὐτοὺς τὰ θερμὰ συγχαρητήρια ὅλων μας, καὶ τοὺς εὐχονται πλήρη ἐπιτυχίαν εἰς τὰς ἐπιδιώξεις των.

Η ΜΠΟΡΑ

Βιάστηκα, σάν τής βροχής τὰ ύγρά
 μέ φίλησαν λαμπιόνια.
 Είπα νὰ τρέξω μὴ μὲ βρέξῃ ἡ μπορά.
 Πιὸ πέρα
 τοῦ δρόμου ἔσθουσε τὸ φῶς 'κεῖ στὴ στροφί.
 τὴ μπορά καλησπέρια.
 Βιαστικός, τάχα,
 ἀνάμεσα στὶς στάλες
 κίνησα νὰ φύγω.
 Κάποια μοῦ χαϊδέψε τ' αὐτί,
 ἄλλη μὲ χτύπησε στὸν ὦμο
 κι' ἄλλη μὲ χεῖλῃ ὑγρά μὲ φίλησε
 στὸ χέρι.
 Κοίταξα πάνω
 καὶ πλήθος χρωπές
 στὸ πρόσωπο ἐκύλησαν σταγόνες.
 Μὲ καλωσόριζαν
 κι' ὦ ζεστασιά πού ἐνοιωσα στὴν ὑγρασία τους!..
 "Εὐγαλα τὸ σακκάκι, τὸ καπέλο
 νὰ μοῦ φιλήσουν τὰ μαλλιά, τὰ μπράτσα,
 νὰ μοῦ χαϊδέφουνε τὰ στήθια καὶ τὴ ράχη,
 ἄπλωσα τὴν ψυχὴ νὰ μοῦ τὴν πλύνουν.
 Οἱ τοῖχοι τοῦ σπιτιοῦ μου περιμένανε
 μέσα τους νὰ μὲ κλείσουν οἱ ψυχροί!..
 Δὲν πῆγα
 ἔγινα Γῆ, ἢ Μάννα Γῆ,
 πού γιὰ βροχὴ διψοῦσε.

ΤΑΚΗΣ ΒΑΒΗΣ

Κεῖνοι πὺ φεύγουν

ΕΥΘΥΜΙΑ Α. ΧΑΣΙΑΚΟΥ

Σὲ βαθὺ γήρας ἔφυγε ἀπὸ
 τὸν μάταιον τοῦτον κόσμον,

στις 29.9.1970 ἡ Εὐθ. Α. Χασιακοῦ, σὲ ἡλικία 85 ἐτῶν. Γεννήθηκε στὴν Ἀποστολιά καὶ παντρεύθηκε στὴν Κοσκουβίστα (σημερινὴ Καλοσκοπιή) τῆς Φωκίδος, πρὶν 50 χρόνια, ὅπου δημιούργησε πολυμελὴ

οικογένεια. Τὰ παιδιά της, τὰ μεγάλωσε μὲ σκληρὸν ἀγῶνα στὴ ζωὴ καὶ τὰ εἶδε καλὰ ἀποκατεστημένα, ὅπως ἐπιθυμοῦσε. Ἐχαϊδέυσε μὲ τὰ χέρια της καμμιά δεκαριά ἐγγόνια κι ἔκλεισε τὰ μάτια της δοξάζοντας τὸν Θεόν.

Εἶχε θαθεῖα πίστι στὰ θεῖα καὶ ποτὲ της δὲν παρεξέκλινε ἀπὸ τὸν ἠθικὸ νόμο τῆς ζωῆς καὶ τῆς θρησκείας.

Κράτησε τὸ γερὸ «κόκκαλό» της 85 ὀλόκληρα χρόνια, χωρὶς ποτὲ νὰ ὑποφέρει ἀπὸ σωματικὴ ἀρρώστεια. Δέκα μέρες ἦταν ὅλη ἡ ἀρρώστεια της. Τὴν πολέμησε σκληρὰ ὁ χᾶρος, ὥσπου νὰ τὴν πάρῃ, γιὰτὶ «κρατοῦσε ἀπ' τὴν παλιὰ γενιά, ἐκεῖνη τῶν ἀντρωμένων, πού ἦταν ἀπρωτὴ στὰ βέλη τοῦ μαύρου καβαλλάρη.

Αἰωνία ᾄς εἶναι ἡ μνήμη της κι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα τῆς μάνας Ρούμελης, πού τὴν σκεπάζει.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΧΡΕΟΣ

(Στὴ μάνα μου Εὐθ. Χασιακοῦ)

Μάννα, γλυκεῖα μανούλα,
 νομιζῶ πὺς ἐκάναμε τὸ τελευταῖο χρέος μας!
 "Ὅταν, μέσ' στὴν ὀδύνη σου, παρέδωκας τὸ πνεῦμα
 στὴν ἀγκαλιά μας σὲ κρατούσαμε!
 Σοῦ κλείσαμε τὰ βλέφαρα μὲ τὰ δικά μας χέρια,
 πού εἶναι «σάρξ ἐκ τῆς σαρκὸς σου».
 Καὶ ὕστερα σὲ πῆραμε στὸ τελευταῖο σπίτι σου,
 ἐκεῖ στὴ μάνα Ρούμελη, καθὼς ἐπιθυμοῦσες...
 Καὶ τώρα ἀναπαύεσαι κάτω ἀπὸ τὴν ἐλάτι
 τῆς ὀρεινῆς Καλοσκοπιῆς, ἐκεῖ ψηλὰ στὴν Γκιώνια,
 χωρὶς ἡ μάταιη ζωὴ τὸν ὕπνο νὰ σοῦ κόβει.
 Λουλούδι ἀξετίμητο ὑπῆρξες στὴν καρδιά σου
 ἢ πίστη σου γιὰ τὴ ζωὴ, ἢ πίστη σου στὰ θεῖα!
 Ἐφυγες,
 μὰ ἡ γειμάτ' ἰδανικὴ καὶ ἀνθρωπινὰ ζωὴ σου
 ἔφησε ἔχνη πίσω της, κάτω σάν ἄγιο μῦρο,
 πού στὴν ψυχὴ μας θάλασμο παρηγοριᾶς θὰ εἶναι
 Τὴ θύμησή σου ὁδηγὸ θάχουμε στὴ ζωὴ μας!
 ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ

Μνημοεῖα

—Τὴν 12.11.70 ἡ Δίς Γιούλα Παν. Αὐγερινοῦ ἀντήλλαξε δακτυλίους ἀρραβῶνας μετὰ τοῦ κ. Ἀντωνίου Παν. Δροσεροῦ, Ξενοδόχου Δελφῶν.

—Τὴν 31.10.70 ὁ κ. Παναγιώτης Ἀλεξ. Σίμος, Ἡλεκτρονικός, ἀντήλλαξε δακτυλίους ἀρραβῶνας μετὰ τῆς Δίδος Ἀνθούλας Νικ. Ξεράκη, ἐκ Χανίων Κρήτης.

Τὰ «Κ.Ν.» εὐχονται εἰς τοὺς ἀνωτέρω ταχεῖαν στέψιν.

Γάμοι

1. Τὴν 13.9.70 ἐτελέσθησαν ἐν Λαρίσῃ οἱ γάμοι τοῦ Ἀχιλλέως Παπαχατζί μετὰ τῆς Σπυριδούλας Ἀθαν. Παπαχατζί, θυγατρὸς τῆς Κωνσταντίας, τὸ γένος Σπυρ. Κυριαζή ἐκ Καστελλίου. Εἰς τοὺς νεονύμφους εὐχόμεθα βίον εὐτυχῆ.

Οἶκος. Ἀθ. Κάντζου Κ.Ν.
 2. Τὴν 11ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐτελέσθησαν εἰς Ἅγιον Ἀθανάσιον Θηρείου, οἱ γάμοι τῆς Ὀλυμπίας Γ. Πεοδίκκη, μετὰ τοῦ Γεωρ. Π. Εὐθυμίου.

3. Τὴν 18ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐτελέσθησαν εἰς Ἅγιον Νικόλαον Καλλιθέας, οἱ γάμοι τῆς Εὐσταθίας Κων. Μακρῆ μετὰ τοῦ Ἀθαν. Ἀθανασοπούλου, ὑπαλλήλου Ο.Τ.Ε. Παράνυμφος παρέστη ἡ κ. Ναυτικὰ Α. Τσακάλου, τμηματάρχης ὑπουργείου Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως.

4. Τὴν 1.11.70 ἐτελέσθησαν ἐν Καστελλίῳ οἱ γάμοι τῆς Δίδος Νικολίτσας Ἰωάν. Κοτσικῆ μετὰ τοῦ Νικολάου Ἀρτοῦ μετὰ τῆς Ἐλεονώρας ἐκ Δασχωρίου Καρδίτσας.

Εἰς τοὺς ὡς ἄνω νεονύμφους, τὰ «Κ.Ν.» εὐχονται πᾶσαν εὐτυχίαν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

—Τὴν 23.8.70 ἐβαπτίσθη τὸ ἄρρεν τέκνον τοῦ Γεωρ. Καλιμάνη ὀνομασθὲν Ἀθανάσιος. Ἀνάδοχος παρέστη ἡ κ. Ἀλεξάνδρα Κασούτσα ἐξ Ἀμφίσσης.

—Τὴν 4.10.70 ἐβαπτίσθη τὸ ἄρρεν τέκνον, τοῦ Γεωργίου Μανδάλου, ὀνομασθὲν Παναγιώτης. Ἀνάδοχος παρέστη ὁ κ. Χαράλαμπος Χαράλαμπος, ἐξ Ἐρατεινῆς Φωκίδος.

—Τὴν 10.10.70 ἐβαπτίσθη τὸ θῆλυ τέκνον τοῦ Εὐαγγέλου Σ. Κουτρούμπα, ὀνομασθὲν Ἀγγελικὴ. Ἀνάδοχος παρέστη ὁ κ. Ἡλίας Κρανιαῖς.

Τὴν Κυριακὴν, 18ην μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἐ. ἔ., ὁ κ. Νικ. Μιχ Μοσχολιὸς ἀνεδέξατο ἐκ τῆς καλυμθῆθρας τὸν υἱὸν τοῦ Εὐθυμίου Παν. Παπανικηλάου, ὀνομασθὲν αὐτὸν Σεραφεῖμ.

—Τὴν 27.8.1970 ἀπεβίωσαν εἰς Πειραιᾶ, ὅπου καὶ ἐκηδεύθη, ὁ συμπολίτης μας Παν. Ι. Μοσχολιὸς, ἐτῶν 84.

—Τὴν 8 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἀπεβίωσαν εἰς Καστέλλια, ὅπου καὶ ἐκηδεύθη, ὁ συμπολίτης μας Ἰωάν. Νικ. Λευκαδίτης, ἐτῶν 91.

—Τὴν 24.10.70 ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη εἰς Καστέλλια, πλήρης, ἡμερῶν, ὁ συμπολίτης μας Νικόλαος Ταξ. Λέζας, ἐτῶν 86.

Τὰ «Κ.Ν.» συλλυποῦνται ὀλοψύχως τοὺς οἰκείους των.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ἸΩΑΝ. ΜΟΣΧΟΛΙΟΣ

"Ενας ἀπὸ τοὺς πιὸ συμπαθεῖς συμπολίτας μας, ὁ καλοκάγαθος ὁ φιλήσυχος Παναγιώτης Ι. Μοσχολιὸς ἐγκατέλειπε τὰ ἐγκόσμια τὴν 27.8.1970. Ὅλοι διατηροῦμεν στὴν μνήμη μας τὴν παρουσίαν του, μὴ παρουσία ἀ-

ληθινὰ καστελλιῶτικη μὲ τὸ χρῶμα της, μὲ τὴ δικῆ της θυμοσοφία καὶ μὲ τὸν ἀπέραντο πλοῦτο τῆς καρδιάς, πού τὸν ειοχέτευε σὲ μικροὺς καὶ μεγάλους. Πλήγμα γιὰ κείνον ὑπῆρξε ὅπως καὶ γιὰ ὄλους μας ἄλλωστε τὸ ξερρῖζωμα ἀπ' τὸ χωριὸ μας καὶ ἡ ἐγκατάστασίς του στὸν Πειραιᾶ, κοντὰ στὰ πολὺ καλὰ ἐγκατεστημένα παιδιὰ του. Αὐτὸ ὅμως καθόλου δὲν τὸν στέρησε ἀπὸ τὴ δύναμη τῶν συνηθειῶν του καὶ ἀπὸ τὸ χαροτωμένο ὄφρος του. Ἐφυγε καὶ λείπει πραγματικὰ ἕνας ἀληθινὸς καστελλιῶτης. Ἀς εἶναι τὸ χῶμα πού τὸν σκεπάζῃ ἐλαφρὸ καὶ ἡ μνήμη του αἰωνία.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

(ΚΟΥΓΚΟΥΛΟΓΙΑΝΝΟΣ)

Ὁ Κουγκουλόγιαννος, δὲν θέλησε Νοσοκομεῖα, δὲν θέλησε Ἀδελφές — Νοσοκόμες. «Ἐχω σπίτι, εἶπε, καὶ παιδιὰ πού μὲ περιποιοῦνται. Ἦλθε ἡ ἄρα νὰ φύγω» καὶ θέλω νὰ πεθάνω κοντὰ τους». Ἐτσι κι' ἔγινε. Τὸ μεσημέρι τῆς Πέμπτης, 8ης Ὀκτωβρίου 1970, ἔφυγε τὸν τελευταῖον στεναγμὸν τοῦ πόνου, τὴν ὑστάτην πνοὴν καὶ τὴν ἀγκαλιά τῶν παιδιῶν του καὶ ἔφυγε τοῦ ματαίου καὶ προσκαιροῦ τούτου κόσμου.

Τρίτον τέκνον τοῦ Νίκου καὶ τῆς Ἀνθούλας, ἐγεννήθη εἰς τὰ Καστέλλια Φωκίδος τὴν 30.9.1879 καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ τοῦ Παπαγιώργου Ἀδαμοπούλου, τοῦ νοικοῦ Ἀλεξίου Ζυγούρη καὶ Μαῖας τῆς Βαρσάμου Καραπλή (Γιάτσανα), τὴν 9.11.1879.

Ὁ Γιάννης Λευκαδίτης, δὲν ἦτο ὁ τυχαῖος στὴν διάβα τῆς ζωῆς. Ὑπῆρξε, ἀγαθός, ἐντιμὸς, φιλότιμος ἀπὸ τοὺς ὀλίγους καὶ ἀπὸ τοὺς σπανίους οἰκογενειάρχας, ἀλλὰ καὶ ἐπιδέξιος καλλιτέχνης καὶ ἐξαίρετος δάσκαλος. Γράμματα δὲν ἔμαθε. Διέκοψε

τὸ σχολαρχεῖον, διότι εἰς ἡλικίαν μόλις 14 ἐτῶν ἔχασε τὸν πατέρα του. Αἱ ἀνάγκαι τῆς οἰκογενείας τὸν ἔφερον προβατοβοσκὸ στὰ λαγκάδια τῆς Γκιώνιας.

Ἡ ἴδια βασκανὸς Μοῖρα τὸν συνήνωσε ἀδελφικὰ μὲ τὸν ἐκ Κερκύρας γνωστὸν χαρακτήρη — καλλι-

τέχνην Κυριάκου Κορωναίου.

Ἀπὸ τὸν πρῶτον ἐδιδάχθη τὴν χαρακτικὴν καὶ ξυλογλυπτικὴν καὶ ἀνεδείχθη ἕνας ἐκ τῶν ὀλίγων καλλιτεχνῶν τῆς ἐποχῆς του. Ἡ εἰκὼν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, κοσμεῖ τὸ εἰκονοστάσιον τοῦ Πολιοῦχου τῶν Πατρῶν. Ἡ δελεαστικὴ προσφορά τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, τῶν 700 δραχμῶν τῆς ἐποχῆς (ὑπὲρ τὰς 11.000 δραχμὰς σημερινὰς), παρὰ τὰς ἀνάγκας του δὲν τὸν συνεκίνησε καὶ δὲν τὴν ἀπεδέχθη. Ἡ εἰκὼν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, εὐρισκομένη εἰς χεῖρας τοῦ Χρήστου Ἰ. Χαλατσᾶ (Κουρατσόχρηστου) καὶ μὴ ἀκόμη εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ χωριοῦ. Ἐπιβάλλεται νὰ συγκεντρωθῶν ὅλες καὶ νὰ τοποθετηθῶν στὸ πλάγι τῶν Βυζαντινῶν τοιοῦτων, εἰς τὸ Μουσεῖον.

Ἀπὸ τὸν Κυριάκου Κορωναίου ἐδιδάχθη τὴν ὑποδηματοποιίαν τὴν ὅποιαν καὶ ἤσκησε πρῶτος εἰς τὰ Καστέλλια καὶ τὴν περιφέρειαν ὀλόκληρον καὶ ἐδίδαξεν σὲ πολλοὺς τῶν νέων τοῦ χωριοῦ μας, καθὼς καὶ τοῦ Ἀποστολῆ, τῆς Ὀττης, καὶ λοιπῶν ὁμῶρον κοινοτήτων.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 411)5.11.1912 ἀδείας τῆς Μητροπόλεως Φωκίδος ἐνυμφεύθη τὴν Μαγδαληνὴν Βασιλείου Καραπλή, μετὰ τῆς ὁποίας ἀπέκτησε ἐπτὰ τέκνα τῶν ὁποίων τρία ἄρρενα καὶ τέσσαρα θῆλεα, τὰ ὅποια εἶδεν ὅλα ἀποκατεστημένα καὶ ἱκανοποιεῖτο νὰ τὸν ἐπισκέπτονται τὰ ἐγγόνιά του.

Διανύων τὴν τελευταίαν δεκαετίαν τῆς αἰωνοβίου ζωῆς του, ὁ ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ, διετήρει ἀκεραίας τὰς πνευματικὰς του δυνάμεις καὶ διηγεῖτο εἰς τὰ καφενεῖα τοῦ Κολιτοπαναγιώτη καὶ τοῦ Σταμάτη, μέχρι πρὸ μηνὸς παλιῆς ἱστορίας τοῦ χωριοῦ καὶ ἄκουε νέες.

Μὲ τὸ χαρακτηριστικὸ τοῦ χαμόγελο, τὸ ὅποιον ἀντικατόπτριζε τὸν ἐσωτερικὸ τοῦ ἀνθρώπου, διατηροῦσε τὸ χρῶμα τῆς παλιῆς ἀδελφικῆς παρέας, — Σταφοροπερικλῆς — Κοτακομητρόγιαννος Τσακροθανάσης — Κουγκολόγιαννος, τῆς ὁποίας καθὼς καὶ τῶν ἀδελφῶν του εἶχεν ἀπομείνει ὁ τελευταῖος.

Τὸν ἐπικήδειον ἐξεφώνησε ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ἰωάννης Παπαδημητρίου, ὁ ὁποῖος εἶπεν:

«Δὲν σὲ ἐγνώριζα, Μπαρμπα — Γιάννη, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν γνωριμία τῶν παιδιῶν Σου καὶ τὸ πλήθος τῶν ἀκολουθοῦντων στὴν τελευταίαν Σου κατοικίαν, συγγενῶν, φίλων καὶ Χωριανῶν Σου, ἀντιλαμβάνομαι ποῖος ὑπῆρξες καὶ πρᾶπει νὰ ἀπέχεσαι ἱκανοποιημένος τοῦ ματαίου καὶ προσκαιροῦ τούτου κόσμου. Εἰς τιμὴν Σου, θὰ παρακαλῶ τὸ ἐκκλησιαστικόν, νὰ τηρήσῃ ἕνός λεπτοῦ σιγῆν καὶ νὰ εὐχθῶμεν ὅλοι μαζί τὸ χῶμα πού θὰ Σὲ σκεπάζῃ νὰ εἶναι ἐλαφρὸν. Αἰωνία Σου ἡ μνήμη Μπαρμπα — Γιάννη. Αἰωνία Σου ἡ μνήμη».

ΠΑΝ. Α. ΤΣΑΚΡΗ

**Η ΑΡΧΑΙΑ ΔΩΡΙΣ
Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ**

(Τοπογραφία — Μνημεία)

Ἡ ἐφημερίς μας συνεπῆς πρὸς τὴν ἐξαγγελθεῖσαν τῆς ἐπιθυμίας, νὰ δημοσιεύσῃ τὴν ὡς ἄνω διατριβὴ ἐπὶ διδακτορία, τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπολίτου μας κ. Παναγιώτου Ἀθαν. Τσακρῆ καὶ τῆ ἀδεία του, προβαίνει ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς ὡς ἄνω διατριβῆς καὶ κατόπιν ἐπιθυμίας ἀναγνωστῶν μας.

α) Οἱ Δωριεῖς ἐν Ἑλλάδι. Ἡ ἱστορία παρὰ τὰς προόδους τῶν συναφῶν πρὸς αὐτὴν ἐπιστημῶν, ἥτοι τῆς Ἀρχαιολογίας, τῆς συγκριτικῆς Γλωσσολογίας, τῆς ἀνθρωπολογίας καὶ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν, δὲν κατάρθωσε νὰ ἀποδείξῃ μετὰ πλῆρους δεβαιότητος ἢ καὶ νὰ ἐξιχνιάσῃ πολλὰς ἀπορίας γειγνόμενα αὐτῆς, ἅτινα συνετέλεσθησαν κατὰ τὸ ἀπώτερον ἢ καὶ τὸ πρόσφατον ἐνίστε παρελθόν.

Περὶ τῶν ἀρχαίων κατοίκων τῆς ἡπειρωτικῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐνθεν καὶ ἐνθεν ταύτης νήσων καὶ τῶν Μικρασιατικῶν ἀκτῶν αἱ θετικαὶ καὶ ἐπιτιμῶν μόνον γεγονότων πληροφορία ἡμῶν μολὶς ἐγγίζουσι τὴν ἐποχὴν τοῦ Ὀμήρου, τὸν ἕνατον δὴλα δὴ ἢ τὸν δέκατον π. Χ. αἰῶνα. Πολλὰ τῶν πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ὀμήρου γεγονότα ἀποτελοῦσιν εἰκασίας καὶ προσωπικὰς γνώμας τῶν ἱστορικῶν καὶ τῶν ἄλλων εἰδικῶν ἐρευνητῶν, ἐξαχθείσης ἀπὸ τῆς μελέτης τῶν ἀρχαίων κειμένων καὶ τῶν εὐρημάτων τῶν κατὰ τόπους ἀνασκαφῶν.

Πολλοὶ ἱστορικοὶ σήμερον ἐλπίζουσι ὅτι θὰ ριφθῇ περισσότερο φῶς εἰς τὸ ἀπώτερον παρελθόν διὰ τῆς ἀναγνώσεως καὶ τῆς πλῆρους ἐρμηνείας τῶν εὐρεθειῶν ἐσχάτως ἐν Κρήτῃ, Μυκῆναις καὶ ἀλλαχοῦ ἐνεργητικῶν πινακίδων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων, ὡς καὶ διὰ μιᾶς λεπτομεροῦς καὶ εἰς εὐρείαν ἔκτασιν χωρούσης ἀνθρωπολογικῆς ἐρεύνης.

Τὰ πρῶτα Ἑλληνικὰ φύλα, τὰ γνωστὰ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τῶν Ἰωνῶν, Αἰολῶν καὶ Ἀχαιῶν, ἅτινα κατώκου ἐν Ἑλλάδι καὶ πρὸ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου, πολλοὶ ἐρευνηταί, ἡμέτεροί τε καὶ ξένοι, δέχονται ὅτι δὲν ὑπῆρξαν αὐτόχθονα, ὡς θέλει νὰ ἐμφανίσῃ ταῦτα ἡ Ἑλληνικὴ παράδοσις καὶ μυθολογία, ἀλλ' ὅτι ὀρμήσαντα ἐκ περιοχῶν κειμένων βορειανατολικῶς τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου εἰσέδυσαν βαθμιαίως διὰ τῆς Θεσσαλίας ἢ τῆς Πίνδου εἰς τὴν κεντρικὴν καὶ νότιον Ἑλλάδα, τὰς νήσους καὶ τὰς Μικρασιατικὰς ἀκτὰς κατὰ φυλὰς καὶ διαδοχικὰ κύματα. Ἡ (κάθοδος) αὕτη, ὡς συνηθίζεται νὰ ἀποκαλεῖται ἢ κίνησις τῶν πρώτων τούτων Ἑλληνικῶν φύλων εἰς τὸν χώρον τῆς Ἑλλάδος, συνετέλεσθη κατὰ τοὺς ἰδίους πάντοτε ἐρευνητὰς μετὰ τοῦ 20οῦ καὶ 14ου π. Χ. αἰῶνος. Ὡς τελευταῖον κατελθόν Ἑλληνικῶν φύλων φέρονται οἱ Δωριεῖς. Ἡ κάθοδος τούτων ἐγένετο περὶ τὸ τελευταῖον τέταρτον τοῦ 12ου π. Χ. αἰῶνος,

ἥτοι δεκάδας τινὰς ἐτῶν μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον. Οἱ Δωριεῖς κατ' ἄλλους μὲν ἱστορικοὺς, ἐφοδιασθέντες διὰ σιδηρῶν ὀπλῶν καὶ χρησιμοποιοῦντες ὡς σταθμὸν τὴν Θεσσαλίαν, ἐπέδραμον δίκην ὀρδῶν πρὸς κατάκτησιν δια-

φόρων περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος, κατ' ἄλλους δέ, πορευθέντες διὰ τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Πίνδου, ἐγκατεστάθησαν εἰρηρικῶς εἰς τὴν κοιλάδα τὴν μεταξὺ τῆς Οἴτης καὶ τοῦ Παρνασσοῦ, δὴλα δὴ τὴν Δωρίδα, τὴν ἔκτοτε κληθεῖσαν Μητρόπολιν τῶν Δωριέων. Ἐκ τῆς Δωρίδος, μετὰ τινα ἔτη, τμήμα αὐτῶν ἐσυνέχισε τὴν κάθοδον πρὸς τὴν Πελοπόννησον. Ἐνταῦθα οἱ Δωριεῖς κατακτίσαντες τὴν Ἀργολίδα, τὴν Μεσσηνίαν καὶ τὴν Λακωνικὴν καὶ ὑποτάξαντες ἢ ἐκδιώξαντες τοὺς κατοίκους αὐτῶν ἤλεγχον τὴν Πελοπόννησον κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος αὐτῆς.

Βραδύτερον οἱ Δωριεῖς ἐκ τῆς Πελοποννήσου ἐπεξετάθησαν διὰ κατακτίσεως ἢ ἀποικιῶν εἰς ἄλλα μέρη τῆς ἡπειρωτικῆς Ἑλλάδος, εἰς νήσους, εἰς τὰς Μικρασιατικὰς ἀκτὰς, εἰς τὴν Σικελίαν καὶ τὴν κάτω Ἰταλίαν, τὰ Δωρικὰ κληθέντα. Οἱ πρῶτοι κάτοικοι τῶν περιοχῶν τούτων ἢ μετηνάστευσαν εἰς ἄλλα διαμερίσματα ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου ἢ ἀπωθήθησαν εἰς χώρους ἐντὸς πάντοτε τῆς αὐτῆς περιοχῆς ἢ κατέστησαν εἰλωτες, καὶ δὴ καὶ οἱ προβαλόντες ἐκ τούτων ἀντίστασιν.

Τοιοῦτοτρόπως οἱ Δωριεῖς φέρονται ἐγκατασταθέντες εἰς Πελοπόννησον, πλὴν τῆς Ἀχαΐας, τῆς Ἠλίδος καὶ τμήματος τῆς ὀρεινῆς Ἀρκαδίας, εἰς Μέγαρον, Αἴγινα, Τροιζήνα, εἰς νήσους τινὰς τῶν Κυκλάδων, ἰδίᾳ δὲ εἰς Μῆλον καὶ Θήραν, εἰς τὴν Κρήτην, τὴν Δωδεκάνησον, ἰδίᾳ εἰς Ρόδον Κῶ, Νίσυρον καὶ Κάρπαθον, εἰς τὰ Μικρασιατικὰ παράλια - Κνίδον καὶ Ἀλικαρνασσόν - εἰς τὴν Λευκάδα, εἰς τὴν Κέρκυραν, εἰς πολλὰς πόλεις

**ΧΡΗΜΑΤΑ
ΜΑΣ ΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝ**

Κων. Ι. Δροσόπουλος προσέφερεν εἰς μνήμην τῶν γονέων του, τοῦ Στρατηγοῦ Δρόσου Δροσοπούλου καὶ λοιπῶν θανόντων ἀδελφῶν του, εἰς προοδευτικὸν ΣΥΛΛΟΓΟΝ «τὰ Καστέλλια» διὰ τὴν πρόοδον αὐτοῦ δραχμὰς 2.000.

2. Γρηγ. Ι. Χασιακὸς ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου μας καὶ εἰς μνήμην Ἀγγέλου Μακρῆ

	Δρχ.
	200.
3. Γ. Εὐθ. Χαλατσᾶς δι' ἐφημερίδα	200
4. Ἀποστ. Λ. Χαλατσᾶς δι' ἐφημερίδα	150
5. Ἰωάν. Π. Μοσχολιὸς δι' ἐφημερίδα	100
6. Ἄνδρ. Ν. Τσάκαλος δι' ἐφημερίδα καὶ διὰ συνδρομὴν	320
7. Ταξ. Λέζας δι' ἐφημερίδα	150
8. Τ. Γεωργίου δι' ἐφημερίδα	100
9. Παν. Αὐγερινὸς δι' ἐφημερίδα	100
10. Ἀθαν. Χρόνης δι' ἐφημερίδα	500
11. Νικ. Κωδούνας δι' ἐφημερίδα	200
12. Βασ. Λευκαδίτης δι' ἐφημερίδα	250
13. Γεώρ. Εὐθ. Ἀποστοπούλος	200

τῆς Σικελίας καὶ τῆς κάτω Ἰταλίας, καὶ ἀλλαχοῦ.

Τὸ θέμα τῶν Δωριέων καὶ δὴ καὶ εἰδικώτερον θεωρουμένων τούτων ἐξ ἐπόψεως φυλῆς, πληθυσμοῦ, τύπου προελεύσεως, τρόπου διεισδύσεως καὶ ἐπεκτάσεως αὐτῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, τέλος δὲ ἐξ ἐπόψεως ἐπιδράσεως αὐτῶν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ βίου, προβάλλεται εἰς τοὺς ἐρευνητὰς ὡς ἐν πρόβλημα πολὺπλοκον καὶ δύσλυτον. Τὸ πρόβλημα τοῦτο οὐχὶ μόνον ὑπέκινε τὴν φαντασίαν τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων πρὸς δημιουργίαν θρύλων καὶ μύθων περὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς ζωῆς τῶν Δωριέων, ἀλλὰ καὶ σοβαρῶς καὶ εὐρέως ἀπησχόλησεν ἀρχαίους τε καὶ νεωτέρους συγγραφεῖς. Τὰ ὑπὸ τῶν συγγραφέων ὄμως τούτων, ἰδίᾳ δὲ τῶν νεωτέρων, συναγόμενα καὶ παρατιθέμενα παρίσματα ἐμφανίζουσι τοσαύτας πρὸς ἀλλήλα ἀντιλογίας καὶ ἀντιφάσεις, ὥστε νὰ μὴ ἐχωμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὀρισμένον, σαφὲς καὶ ἀναμφίριστον πλὴν συμπέρασμα. Ἄλλοι μὲν τῶν συγγραφέων φέρουσι τούτους προελθόντας ἐκ βορρᾶ καὶ διὰ τῆς Θεσσαλίας ἢ τῆς Πίνδου χωρήσαντες πρὸς νότον, ἄλλοι ἐξ ἀνατολῶν καὶ διὰ τῆς Κρήτης ἐπεκταθέντες εἰς τὴν ὑπόλοιπον Ἑλλάδα, καὶ ἄλλοι ἄλλως.

Ἄλλοι συγγραφεῖς δέχονται ὅτι οὐδέποτε ὑπῆρξε φυλὴ τις Δωριέων, ἄλλοι δὲ τούναντίον ἐξαίρουσι τὸ μέγα πλῆθος τῆς φυλῆς ταύτης ἄλλοι δέχονται ὅτι οἱ Δωριεῖς ἐπεξετάθησαν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ἡσυχῶς τε καὶ ἡρέμως, ἄλλοι δὲ τούναντίον δατεῖνται ὅτι οὗτοι ἐχώρησαν εἰς τὴν κατάκτησιν καὶ ὑποδούλωσιν πολυπληθῶν περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος μετὰ καταστρεπτικῆς ἰμνασίας καὶ διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου ὑποδουλοῦντες τοὺς ἐγχωρίους πληθυσμοὺς καὶ ἐξαφανίζοντες τὸν Μυκη-

**ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ
ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ**

(Συνέχεια τοῦ προηγουμένου)

**ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ - ΤΑΒΕΡΝΕΣ
ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ**

Στὰ Καστέλλια ὑπάρχει ἕνα Ξενοδοχεῖο (σημειώνεται στὸ Χάρτη τοῦ χωριοῦ), ποὺ προσφέρει ἀρκετὰς ἀνέσεις στὸν ἐπισκέπτη. Ἔχει 5 δω-

ΓΕΩΡΓΙΚΑ

Τί πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὁ κάθε γεωργός, μᾶς τὸ γνωστοποιεῖ ἡ Δ' Ὀμιλία Γεωργίας Ν. Βοιωτίας, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 13 Δελτίου τῆς.

Γνωστὸ σὲ ὅλους σας εἶναι ὅτι τὰ καλῆς ποιότητος ἐλαιόλαδα καὶ εὐκόλα διατίθενται καὶ ἀκριβοπληρώνονται.

Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας σας βοηθᾷ γιὰ νὰ ἐπιτύχετε ἐλαιόλαδα καλῆς ποιότητος ἐφαρμόζοντας τὴν συλλογικὴν καταπολέμησιν τοῦ Δάκου μὲ σημαντικὴ ἐπιδότησιν τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ.

Δὲν ἀρκεῖ ὄμως ἡ καταπολέμησις τοῦ Δάκου.

Πρέπει καὶ σεῖς νὰ ἐφαρμόσετε ὀρισμένες ἐργασίες ποὺ εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ νὰ ἐπιτύχετε ἐλαιόλαδα καλῆς ποιότητος καὶ χαμηλόβαθμα.

Οἱ ἐργασίες αὐτὲς εἶναι:

- 1) Μαζέψτε τὸν ἐλαιόκαρπο στὸ κατάλληλο στάδιο ὀριμάνσεως, ὅταν ὁ καρπὸς πάρει τὸ μελοιοῖδες χρῶμα.
- 2) Μαζέψτε τὸν ἐλαιόκαρπο μὲ τὰ χέρια καὶ μὲ πλαστικὰ δίκτυα.
- 3) Καθαρίστε τὸν καρπὸ ἀπὸ τὰ φύλλα.
- 4) Μεταφέρετε τὸν ἐλαιόκαρπο ἀπὸ τὸ λιοστάσι στὸ λιοστρίβι. Ὅσο περισσότερο ἡμέρες μένει ὁ καρπὸς σὲ σοροὺς τόσο ἡ ποιότητά του λαδιοῦ χειροτερεύει.
- 5) Τὸ πλύσιμο τοῦ καρποῦ στὸ λιοστρίβι εἶναι ἀπαραίτητο.
- 6) Διατηρῆτε τὸ λάδι σὲ ψυλὴν δοχεῖα ἢ ντεπόζιτα ἀπὸ λευκοσίδηρο καὶ ποτὲ σὲ σιδερόβαρελα ἂν δὲν εἶναι κασιτερωμένα.
- 7) Στὸν ἥλιο, στὸ φῶς ἢ στὸν ἀέρα ἡ ποιότητά του λαδιοῦ χειροτερεύει.

ναϊκὸν πολιτισμὸν. Διὰ τὴν πληθὺν τῶν ἀντιφάσεων τούτων τὸ ἐν λόγω πρόβλημα παραμένει αὐτὸν εἰσέτι.

Τέλος οἱ μῦθοι καὶ αἱ παραδόσεις ὡς ἐξῆς ἐμφανίζουσι τοὺς Δωριεῖς ἐπὶ τῆς Πελοποννήσου.

Ὁ Δευκαλίων καὶ ἡ Πύρρα εἶχον τέκνα, ἄφρα μὲν τὸν Ἑλληνα καὶ τὸν Ἀμφικτύονα, θῆλυ δὲ τὴν Πρωτογέειαν. Ἐκ τοῦ Ἑλλήνου καὶ τῆς ὕμφης Ὀρσηίδος ἐγεννήθησαν ὁ Δῶρος, ὁ Εὐόθος καὶ ὁ Αἴολος. Ὁ Δῶρος ἔλαβε τὴν ἕξω Πελοποννήσου χώραν, τοὺς δὲ κατοίκους αὐτῆς ὠνόμασεν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ Δωριεῖς. Ἐπὶ Δῶρου οἱ Δωριεῖς κατώκου τὴν ὑπὸ τὴν Ὀσσαν καὶ τὸν Ὀλυμπον χώραν, τὴν καλουμένην Ἰστιακίτιν. Τὸν Δῶρον ἀποθανόντα διεδέχθη ὁ υἱὸς αὐτοῦ Αἰγίμιος ἢ Αἰγίμιος, πρὸς ὃν κατέφυγεν ὁ Ἡρακλῆς. Ὁ Αἰγίμιος, ἐπειδὴ εὐρίσκειτο εἰς πόλεμον πρὸς τοὺς Λαπίθας (λαδὸν τῆς Θεσσαλίας), ἐπεκαλέσατο βοηθὸν τὸν Ἡρακλῆα ἐπ' ἀμοιβῆ μέρους τῆς χώρας αὐτοῦ Ὁ Ἡρακλῆς ἐλθὼν εἰς βοήθειαν τοῦ Αἰγίμιου καὶ νικήσας τοὺς Λαπίθας παρέδωκε τὴν χώραν ἅπασαν ἐλευθέρην εἰς αὐτόν.

μάτια, ἀλλὰ μὲ διπλὰ καὶ ἄλλα μὲ μόνὰ κρεβάτια. Μπορεῖ νὰ ἐξυπηρετήσῃ 10 ἄτομα καὶ στὴν ἀνάγκη, κάπως πρόχειρα, μέχρι 15 ἄτομα. Ἄς σημειωθῇ ὅτι διαθέτει λουτρὸ μὲ ζεστὸ νερὸ (κοινὸ γιὰ ὅλους τοὺς ἐνοίκους) καὶ κουζίνα (γιὰ ὅσους τυχὸν ἐκ τῶν ἐνοίκων ἐπιθυμοῦν νὰ μαγειρεύουν μόνοι τους). Τὰ δωμάτια μὲ διπλὸ κρεβάτι στοιχίζουν 30 δρχ. ἐνῶ κάθε μόνον κρεβάτι στοιχίζει 20 δρχ. τὴ βραδιά.

Στὶς παραπάνω τιμὲς δὲν περιλαμβάνεται ρόφημα. Τὸ Ξενοδοχεῖο ἐξυπηρετεῖ ἐπίσης τοὺς πελάτες του ἀπὸ ἀπόψεως φαγητοῦ, ὄχι μόνον μὲ φαγητὰ τῆς ὥρας, (μπριζόλες, παιδάκια, κλπ.), ἀλλὰ μὲ μαγειρευτὰ φαγητὰ, τὰ ὁποῖα θὰ παραγγεῖλουν οἱ πελάτες. Γιὰ περισσότερες πληροφορίες καὶ γιὰ κλείσιμο δωματίων, ἀπευθυνθῆτε στὸν Ξενοδόχον κ. Ἡλίαν Χαμηλόν, τηλ. 2-18.

Ἐπιπλέον εἰσὶν 2-3 ταβέρνες, ποὺ μποροῦν νὰ ἐξυπηρετήσουν ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὰ τὸν ἐπίσκεπτη, ἀπὸ τὴν ἀποψὶ τοῦ φαγητοῦ.

Αὐτὲς εἶναι:

Ταβέρνα: «Ὁ Δῆμος καὶ τὸ καλὸ κρασί», ὁδὸς Καλλιέων.

Χασαποταβέρνα: Λουκᾶ Παπαϊωάννου, ὁδὸς Καλλιέων.

Χασαποταβέρνα: Τάκη Πέτρου, ὁδὸς Λυκοροῖας.

Παρακάτω σας δίνουμε μερικὰ χρήσιμα τηλέφωνα:

Πρόεδρος τοῦ χωριοῦ: 2-45

Σταθμὸς Χωροφυλακῆς Γραφεία: 2-22

Ο.Τ.Ε., βλάβαι - πληροφορίες: 2-12

Ἵπεραστικά: 2-15/2-10

Ἄγροτικὸς ἰατρὸς Γραβιάς: 2-55.

(Συνεχίζεται)

ΧΑΡ. ΖΑΧ. ΚΩΤΣΙΚΗΣ
Ἴατρος - Μαιευτῆρ - Γυναικολόγος. — Δέχεται καθ' ἐκάστην, 5—8 — Ἀσκληπιοῦ 37
Τηλ. 620.000

ΠΟΛ. ΒΑΣ. ΚΑΡΑΠΛΗΣ
Ἴατρος - Μαιευτῆρ - Γυναικολόγος. Δέχεται καθ' ἐκάστην.
Κλινικὴ, Ζωοδ. Πηγῆς 6
Τηλ. 620.602

ΙΩΑΝ. ΓΕΩΡ. ΔΙΕΝΝΗΣ
Ἴατρος - Παθολόγος. Ὁδὸς Ἐλευθ. Βενιζέλου 62. Τηλέφ. 8014-003 — Νέα Ἐρυθραία

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ
Ἔκδοσις :
Σύλλογος «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»
Διεύθυνσις :
Διευθύνεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς Ἵπευθυνος Συντάξεως :
Διαχειρίσις ἐμβάσματα ἐφημερίδος Ἡλίαν Γ. Βέλλιον Ταμίον
Συλλόγου.
Τυπογραφεῖον
Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ & Σίχ
Ἀγαστιᾶου 23 — Ἀθήναι

ΤΟ "ΠΑΝΘΕΟΝ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ"

ΟΙ ΛΕΥΚΑΔΙΤΑΙΟΙ

Γενάρης των ΛΕΥΚΑΔΙΤΑΙΩΝ, υπήρξεν ο κατά το 1870, συμπολεμιστής του Γεωργίου Ανδρούτσου, των Γιάννου και Γεώργιου Καραπλάϊων, του Δημητρίου Ξηρού (πατρός του Πανουργιά), του Δρόσου του περιφρανού, του Καλόγερου, του Ιωάννου Ζώτα (Ζυλικιώτη), του Βλαχοθανάση και τόνων άλλων κλεφταρματωλών της Ρούμελης ΓΙΑΝΝΟΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ.

Ο ΓΙΑΝΝΟΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ, γόνος της εκ Λευκάδος μεγάλης οικογενείας ΓΑΡΟΥΦΑ-

πεσύρθη πλησίον της εν Παλαιοκαστελλίω οικογενείας του, χωρίς ν' απαιτήση αμοιβάς εν τού νεοσυσταθέντος Κράτους, όπου απέθανε και κατέλειπε τον υιόν του ΝΙΚΟΛΑΟΝ.

Ο ΝΙΚΟΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ, ως προκύπτει εκ των επίσημων Ληξιαρχικών Βιβλίων εγεννήθη εις τό Παλιοκαστέλλι τό έτος 1848. Μετά τών άλλων συγγραριανών του κατήλθε και έγκατεστάθη εις την σημερινήν κοινότητα. Ούτος, κατόπιν της υπ' αριθ. 74)29.10. 1871 άδείας της Μητροπόλεως

ΟΙ ΚΟΥΚΟΥΛΑΙΟΙ: Κουγκολόγιαννος, Παπαναστάσης, Μαρία (Θεοχάρια), Βαρσάμω (Σπαγολιούσα, Μαγδαληνή (Κουγκολογιάννα), Αθηνιά (Διανομήτρενα).

ΛΗ, φεύγων εκ της Ένετοκρατούμενης πατρίδος του, επεραϊώθη εις την Στερεάν Ελλάδα. Έδώ έχρησιμοποίησε ως έπαύμιον τό όνομα της πατρίδος του, έγκατέστησε την οικογένειάν του εις τά άπάτητα και άπροσπέλαστα στούς βαρβάρους φαραγγια της χλιστραυδημένης Γκιώνας τών Σαλώνων. «Πού σώσανε την κλεφτουριά, τόν Δρόσο τόν περιφρανο και τούς καπεταναίους...» — στό Παλιοκαστέλλι, — ήνώθη μετά τών ως άνω κλεφταρματωλών και ώρκίσθη άμειλικτον πόλεμον κατά τών κατακτητών. Προσέφερε πλείστας υπηρεσίας εις την προπαρασκευήν του άπλευρωτικού άγώνος, άποθανών δε πρόωρος εκ τών τραυμάτων του και τών κακουχιών κατέλειπε τόν γιού του ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΝ.

Ο ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ, ένηλικιωθείς κατά την επανάστασιν τού γένους, συμμετέσχε τού Έρωτος άγώνος και διεκρίθη εις την μάχην τών Σαλώνων, τό 1824, υπό τόν εκ Βονίτσης όπλαρχηγόν Τσόγκαν και εις την τριαύτην τών Αθηνών υπό τόν Γκούραν. Έτραυματίσθη πολυλάκις, χωρίς ν' άποχωρήση τού σκληρού άπλευρωτικού άγώνος, μετά τό τέλος τού όποιου ά-

Φωκίδος, ένυμφεύθη την 7.11. 1871, την 14ετή Ανθούλαν Νικολάου και της Αικατερίνης, γεννηθείσαν την 15.10.1857 και βαπτισθείσαν την 26.1.1858, εις τόν Έρδον Ναόν ή Κοίμησις της Θεοτόκου, υπό τού Έρεώς Παπαγεώργη Αδαμαπούλου, νουουό τού Γεωργίου Πετρόγιαννου και Μαισίας της Ανθούλας Χαλατσά. Κατά την έν τώ Έρω Ναώ Κοίμησις της Θεοτόκου τέλεσιν τών γάμων υπό τού αούτου Έρεώς, παράνυμφος παρέστη ό εκ Σκλήθρου Αλέξιος Ζυγούρης.

Μετά της Ανθούλας, απέκτησε τόν Αναστάσιον (1876), Παπαναστάσης Αποστολιά, την Αθηνά (1878), Διανομήτρενα, τόν Ιωάννην (1879), Κουγκολόγιαννον, την Μαρία 1885), Θεοχάρια, την Αικατερίνην (1887), Σκουλικολάμπραϊναν, την Βαρσάμω (1890), Σπαγολιούσαν και την Αλεξάνδραν (1893) θανούσαν πρόωρος.

Ούτος απέθανε την 11.11.1894 εκ περιπνευμονίας εις ηλικίαν 45 έτών μόλις, ή δε σύζυγός του Ανθούλα την 9.1.1909, έξ άποπληγίας, εις ηλικίαν 54 έτών και έκηδεύθησαν άμφότεροι εις τό Κοιμητήριον τού Έρω Ναού «Κοίμησις της Θεοτόκου».

Έκδόσεις

Έπ' ευκαιρία τού έφετεινού εορταστικού χρόνου τού Έτους Προστασίας της Φύσεως, ή συγγραφέας κ. Ιωάννα Δρίβα - Μαραβελίδου εκκλοφόρησε βιβλίον με τίτλον «ΔΑΣΟΣ ΚΑΙ ΧΩΡΙΟ». Τραγούδια άφιερωμένα στην άγάπη και την άμορφία τού δάσους και τού χωριού. Στην άρχή τού βιβλίου κάμνει και μιá θερμή έκκλησι σέ κάθε διαβάτη, κάθε παραθεριστή και κάθε θαυμαστή τού ώραίου, νά προσέχη τή φωτιά που είναι δυνατόν νά δημιουργήση από άπροσεξία ένα σιγάρο, που πέταξε στό διάβα του.

Η πράξις της συγγραφής είναι αξιόλογος. Συνιστάμεν εις όλους τούς άναγνώστας της έφημερίδος μας νά ζητήσουν από την ίδιαν και νά διαβάσουν τό αξιόλογον τούτο βιβλίον.

Αλλαγή αριθμών τηλεφώνων

Ανακοινούμεν ότι από της 23ης Νομβρίου 1970, οι αριθμοί τών τηλεφώνων της έφημερίδος μας και τού Δικηγορικού γραφείου τού κ. Νίκου Άγγ. Μακρή, μετατρέπονται εις 340.085 — 349.307.

Η ταχ. διεύθυνσις παραμένει ή αούτή: Σταδίου 61 — ΟΜΟΝΟΙΑ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Η Έφημερίς μας έν τή έπιθυμία της, νά δημοσιεύση κατάλογον τών εκ Καστελλίων έλευθέρων επαγγελματιών (ιατρών - δικηγόρων - επαγγελματιών - εμπόρων - βιοτεχνών κτλ.) τών έχόντων επαγγελματικήν έγκατάστασιν εις οιαδήποτε πόλιν - εκτός τών Καστελλίων. Παρακαλεί τούτους, όπως τό ταχύτερον άποστείλωσιν

Συγχαρητήρια έγγραφα προς τόν κ. Κ. Δροσόπουλον

— Συνέχεια εκ της 1ης σελ. αγή πράξιν Σας προς δημουργίαν ΠΛΑΤΕΙΑΣ γενετείρων μας, Προοδευτικός μας Σύλλογος συγχαίρει θερμότατα.

Πρόεδρος Συλλόγου Άσσημ. Μακρή

6) της Κοινότητας Καστελλίου.

Έν Καστελλίω 25.9.70

Πρός

Τόν κ. Κων)νον Δροσόπουλον Δεριγνύ 50 Αθήνας

Έχουμεν την τιμήν νά εκφράσωμεν εις ήμάς τας θερμάς και έγκαρδίους ευχαριστίας άπάντων τών κατοίκων της ήμετέρας Κοινότητας, ως και τού Κοινοτικού Συμβουλίου, δια την όντως αξιόλογον δωρεάν Σας προς Ίδρυσιν Πλατείας, άνέγερσιν Κοινοτικού Ιατρείου, ως και άλλων κοινωφελών ίδρυμάτων έν αούτη.

Αμα δε τά συγχαρητήρια, ως και τας εύχας δια υγείαν και μακροημέρευσιν, δια νά άπολαύσητε και ήμείς τό άρξάμενον μέγα κοινωφελές έργον δια την ανάπτυξιν και την πρόδοον της γενετείρας μας.

Τοιαύται πράξεις τιμούν τά τέκνα τού Χωριού μας.

Έκτιμώντες δεόντως την ένεργειαν αούτην, ως έκλεκτού Συμπatriώτου μας, εκφράζομεν την εύχήν μας, όπως τό παράδειγμα Σας εύρη και άλλους μιμητάς επ' αγαθώ τού βιούτος πληθυσμού μας. Πρός δε τό όνομά σας, θά παραμένη έσαεί εις μνήμην ήμών και τών έπερχομένων.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας Καστελλίων Παναγ. Εύστ. Τσακνιάς

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ο Κων)νος Ι. Δροσόπουλος εγεννήθη εις τό Καστέλλι την 9ην Μαρτίαν 1881. Τά πρώτα γράμματα έμαθε εις τό Δημοτικόν Σχολείον της γενετείρας μας. Μετά ταύτα, συνέχισε εις τό Έλληνικόν Σχολείον της Αμφικλείας και τό Γυμνάσιον Αμφίσσης. Τό 1900 διωρίσθη διδάσκαλος εις τό Οινόχωριον (Ανω Κάνιανην και Μαριολάταν, όπου και ύπηρέτησεν επί 8ετίαν. Κατόπιν, μετά διαγωνισμόν, εισήλθεν εις τόν τελωνειακόν κλάδον, εις όν παρέμεινεν επί δεκαετίαν. Μετά ταύτα, ιδιώτευσεν άσχοληθείς εις τό εμπόριον.

Τό 1920 Ίδρυσεν Έμπορικήν Έταιρείαν μετά τόν Ι. Κομαχείλην εις Πειραιά και ήσυχολήθη με είσαγωγάς άποικιακών ειδών — ζαχαρώς, καφφέδων, άρύζης κλπ. — ως

εις τά γραφεία της, σημείωμα με τά ακόλουθα στοιχεία.

Όνοματεπώνυμον, όνομα πατρός, επάγγελμα, είδος δραστηριότητας, ειδίκευσις. Τύπος άσκήσεως. Δ)νσις και Τηλέφωνον.

ΟΙ ΔΕΙΟΙ ΕΠΑΙΝΟΥΝΤΑΙ

Η Ακαδημία Αθηνών επαιώς άπένειμεν ΕΠΑΙΝΟΝ εις τόν ιστορικόν και λαογράφον κ. Γεώργ. Χασιακόν δια τό βιβλίον του «Ιστορικά και Λαογραφικά της Κουκουβίστας». Τό θαυμάσιον τούτο βιβλίον του ως και πολλά άρθρα του, που δημοσιεύονται συχνά εις τό περιοδικόν «ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ» και άλλας τοπικάς Έφημερίδας, είναι έμπνευσμένον από τή δοξασμένη Ρούμελη.

Με τό έργον του ήσυχολήθη κατ' επανάληψιν και ό Ραδιοφωνικός Σταθμός (19.7.68 και 3.1. 1970). Προσφάτως ήκούσαμεν μιάν άλλην έκπομπήν τού Υπουργείου Παιδείας (Ε.Ι.Ρ. 25. 2.1970), ή όποία παρουσίαζε χρήσιμα βιβλία για παιδιά και για νέους, ως εξής:

«Ο εκπαιδευτικός και ιστορικός συγγραφέας Γεώργ. Χασιακός με τό νέο του βιβλίον «Ιστορικά και Λαογραφικά της Κουκουβίστας — Φωκίδος» που επαινέθηκε από την Ακαδημία Αθηνών τόν περασμένο χρόνο, προσφέρει μιá εξαιρετικώς χρήσιμη ύπηρεσία. Με γνώση, αλλά και με άγάπη έγραψε μιá ώραία μονογραφία για την ιδιαίτερη πατρίδα του. Η μελέτη αούτη τού κ. Χασιακού διασώζει πληροφορίες για την ιστορία και λαογραφία την κοινωνική ζωή της Κουκουβίστας — Φωκίδος, μαζί με ένα πλούσιο φωτογραφικό υλικό. Είναι ένα πατριδογνωστικό άνάγνωσμα πολύτιμο και αξίζει θερμό έπαινο, εύχόμεθα τό παράδειγμα του νά εύρη και άλλους μιμητάς.

Ός γνωστόν ό κ. Γ. Χασιακός είναι μέλος της Έταιρείας Στερεοελλαδικών Μελετών και μέλος της Ένώσεως Έλλήνων Λογοτεχνών. Τού εύχόμεθα και ήμείς κάθε πνευματικήν άνοδον και προκοπήν.

Γ. Ι. Χ.

ΔΩΡΕΑΙ

Η κυρία Λούλα Αντωνοπούλου, εις μνήμην Ζαφείρη Ζαφειροπούλου, προσέφερεν εις τόν Ι.Ν. Ευαγγελιστρίας ένα κανδύλι Αγίας Τραπέζης, αξίας δραχμών 500.

Ο κ. Γεώργ. Ιωάν. Κολοκυθάς, κάτοικος Λαμίας, και ή κ. Μαρία Ρωτούς, τό γένος Γεωργ. Ι. Μοσχολιού, προσέφερον άνά 500 δραχμάς προς άποπεράτωσιν τού ιερού ναού της Ευαγγελιστρίας. Η δεύτερα εις μνήμην Γεωρ. Αθ. Γαλάνη.

Τά «Καστελιώτικα Νέα» και όλοι οι Καστελιώτες έξυπηρετούνται μόνον εις τό Τσι. γκογραφεϊον ΝΙΚ. ΘΩΜΑ Πλατεία Αγ. Θεοδώρων 6.

Έξοχικόν Κέντρον και Αναφυκτήριον ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΥΘ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ εις Καστέλλια.

